

[Christmas Møller.]

gørelse over Tallene for 1931, saa er der jo ingen, der kan være i Tvivl om, at dette Tal for 1931 vil gaa meget, meget betydeligt ned, og at vi nærmer os en saadan Tilstand, at den danske Landbrugsudførsel til Tyskland er den samme i 1931, som den var i 1913, før Krigen, medens Danmark stadig køber for et dobbelt saa stort Antal Kroner i Tyskland som da. Man vil endvidere se, at vore Samhandelstal med England var følgende: vor Indførsel var i 1913 134 Mill. Kr., nu ligger vi vel omkring de 250 Mill. Kr., og vor Udførsel til England var i 1913 410 Mill. Kr., og dette Tal har vi vel nogenlunde fordoblet. Det, vi i vort Forslag har givet Udtryk for, er, at den økonomiske Politik, der skal føres fra dette Lands Side, skal tage et afgørende Hensyn til det Land, som vi i særlig Grad er i Handelsforbindelse med. Jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige, at den stærke Kritik overfor denne Tanke lyder ikke saa forfærdelig godt fra de Mænds Side, som i samme Øjeblik den engelske Sterling vaklede, sagde, at vi havde intet som helst andet at gøre end at følge England, eller fra det samme Holds Side, som nogle faa Maaneder tilbage, da den tyske Mark vaklede, da Truslen kom fra Tyskland om ikke at give Deviser til Indkøb af danske Landbrugsprodukter, stillede sig, som det gjorde. Da sagde den højtrædede Udenrigsminister, da sagde Landbrugets faglige Ledere, at da maatte man overveje, om man overhovedet kunde stille Midler til Raadighed til Indkøb af Varer i Tyskland. Derfor har vi for vort Vedkommende ogsaa Lov at sige, at naar man i en særlig kritisk Situation peger paa just de Veje, som vi i kritiske, men ikke saa kritiske Forhold som nu ogsaa har peget paa, saa er den Kritik, man kommer med, ikke saa forfærdelig meget værd. Ingen kan dog vel heller være i Tvivl om, at saaledes som Verden har udviklet sig, peger det meget, meget stærkt mod en Toldpolitik i England, og ingen kan dog vel heller være i Tvivl om, at saaledes som Verden har udviklet sig igennem de senere Aar, er der i hvert Fald Mulighed for, at England vil føre en vis Præferencepolitik. Det, vort Forslag om handelspolitiske Foranstaltninger da gaar ud paa, det, vi

krævede, allerede da Traktatkommissionen havde afgivet sin Betænkning, er, at vi skal have i Hænde et smidigt og stærkt Apparat, saaledes at man ved at differentiere Toldsatserne, ved at have flere Toldsatser end man i Øjeblikket har — i min Forelæggelsestale pegede jeg paa, at vor Toldlov kun har 364 Positioner, andre Landes gaar op i flere Tusinder — skulde kunne give det Land stor Handel og Omsætning, som ogsaa gav vort Land stor Handel og Omsætning.

Jeg vil videre gerne pege paa, at den økonomiske Krise, som nu gennem Maaneder har hersket i vort Land, efter vor Opfattelse ikke, saaledes som Regeringens Forslag tyder paa, er en Gældskrise. Efter vor Opfattelse er den nuværende Landbrugskrise en udpræget Rentabilitetskrise, fordi det er Krise ikke blot for de Landmænd, som har megen Gæld, men ogsaa for dem, der har liden eller ingen Gæld. Selve det at dyrke Landets Jord er i Dag blevet en urentabel Forretning. Det er klart, at en Rentabilitetskrise meget hurtigt gaar over til at blive en Gældskrise for de Landmænd, som har megen Gæld, og derfor tror vi, at de Foranstaltninger, som Regeringen har foreslaaet, er ganske utilstrækkelige.

Med Hensyn til Krisepolitikken skal jeg da for det første, idet jeg henviser til min Forelæggelsestale, sige, at vi ved Siden af de Forslag, vi allerede har fremsat, vil møde med et Forslag om en Krisefond, saaledes som jeg bebudede det i min Forelæggelsestale. Vi tror ikke, Regeringens Forslag om Tilskud til nødstedte Landmænd er den rigtige Vej at gaa, men vi er af den Opfattelse, at Hovedtanken maa være denne, saaledes som vi gav Udtryk for allerede i forrige Rigsdagssamling, at den urimelige Skattebyrde, som hviler paa Landbruget, maa betydeligt lettes, og derfor har vi stillet Forslag om at nedsætte den faste Ejendomsskat fra dens nuværende Højde til en Trediedel. Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kunde glæde sig over at konstatere Overensstemmelse, saa er Glæden paa min Side, naar jeg tænker paa, hvad der skete i Rigsdagssamlingen 1930—31. Men ved Siden af denne Skatteletelse er Forholdet efter vor Opfattelse dette, at enkelte Landmænd har Krav paa en særlig Hjælp. Derfor ønsker vi, at der skal